

Na koga se zanesi

v slučaju bolezni in komu se poveriti v zdraviljenje, ako hoče bolnik hitro in sigurno nazaj zadobiti izgubljeno zdravje? — Vedno le na takega zdravnika, katerega delovanje pozna in katerega mu priporočajo prijatelji in znanci, katere je že ozdravil.

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
prvi, najstarejši in obče znani zdravniški zavod za Slovence v Ameriki vabi vse one, kateri so bolni ter so mogoče že zastoj trošili denar pri drugih zdravnikih, naj se obrnejo za zaupanjem na ikunešega zdravnika tega zavoda Dr. R. MIELKE-ja, kateri ima mnogoletno izkušnjo in kateri z najboljšim uspehom zdravi vse moške, ženske in otroče bolezni pa naj bodo iste akutne, ali zastarele (kronične), zunanje ali notranje. **Jetiko, sifilis, kakor tudi vse tajne spolne bolezni, zdravi hitro in z popolnim uspehom.** Zdravljenje spolnih bolezni ostane tajno.

Čitajte, kaj pišejo v zadnjem času od njega ozdravljeni bolniki.

Ozdravljeni rane na licu od zobobola.

Conjoni gospod doktor!
Jaz sem vam iskreno zahvalen za Vaso najkrajšo, katero ste mi ukazovali za čisto moje bolezen. Uverjen in prepričan sem, da sem le po Vaši zdravilni zdravili popolno ozdravljen, nad katerim sem bil skoraj obupal. Sedaj pa se čutim zdravim, ko kdaj pred bolnikom. Zato vam priporočam vsem rojakom po čisti Ameriki.

Frank Stachniss
3148 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.

Velocionem gospod doktor!
Vam napisano, da sem prišel zdraviti in vam zahvalim, ker ste mi dobro postali. Sedaj sem popolnoma zdrav, pa ne bi se odpravila ostala, zato se vam iskreno zahvalim ter priporočam vsem rojakom, ki se zdravijo pri vas, da se na Vas obrnejo, ker pri Vas so zares dobro dobili, katerega postopke.

Frank Pelt
310 Midland Ave. Rochdale, Ill.

Na razpolago imamo še mnogo takih pisem, katerih pa radi pomanjkanje prostora ne moremo priobčiti.

Komur bolezen ni natanko znana, naj piše po obično knjigo, "ZDRAVJE", katero dobi ZASTONJ ako pisnu priloži nekoliko znamk za poštino. — Vsa pisma pišite v materinem jeziku ternajslavajte na sledeči naslov:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34th STREET, NEW YORK, N. Y.

Teleph. Centr. 5039 L.

Teleph. Centr. 5039 L.

LOUIS LAUSCHE, Clev'd., O.
6121 St. Clair Ave.
največja slovenska trgovina z vinom se priporoča vsem cenj. Slovencev za odjemanje vin, po najnižjih cenah. Vsa ki je od mene kupil vina je bil zadovoljen vsak ki ga pije se počuti čvrstejša in zdravje. Vino je zajamčeno pristno. Cenjenemu občinstvu se tudi priporočam kot javni notar.

Trgovina z vinom na debelo
Vina pošiljam po celi Ameriki. V zalogi imam pristen troplnovec.
A. W. EMERICH, Collinwood, O.
Pišite po cene. Berite naš oglas drugi mesec.

Izvrstna vina.

Moška oprava. Izdelovanje oblek.
Lepi moderni klobuki, dobre trpežne hlače, vsake vrste trajce, kape, kravate, nogavice, rokavice in vsa druga moška oprava. Izdelujejo se obleke pocenim po najnovejših krojih. Popravljanje starih oblek in tkanje.
JOHN GORNIK
5824 St. Clair Ave. Glejte na lično številko.

Geo. W. Nebe SLIKAR
Izdelovalec znamenj in napisov.
616 GLASS AVE. Se priporoča trgovcem in drugim.

W. J. RIEDEL
Zlitar
5915 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.
Ure, zlatopis, srebrnina. Ure se popravljajo zanesljivo in pravočasno.

Jos. Jaklitsch
6101 St. Clair Ave. Na vogalu St. Clair in 61. ceste.

na letu 1914 v Budimpešti. Pukleni in opojenosti, ki so krasno pogledali poletje ter se vrli s njo vred obdržati pri zdravju. Ker so opazili, da je bila postala polna s petrolojem, mislili so, da se je Nagy hotel v plačniti sam usmrtiti. Ko pa se je pri priložnosti v hotelu zavedel, je to odločno zavrnil. Vred tega so zaprli Nagyjevo ženo, ki je končno prišla slobodna, rekla je, da se je hotel moza izbežati, ker ji železa s njim v neprestanem prepiru.

• **Nova angleška moda.** Najnovejša angleška ali bolje rečeno londonska moda so portreti in kipi iz gipsa ter reliefi v alupu, vse v miniaturni podobi. Ako se to razširi, pridejo za srednje vrste fotografije in portretne slike. Za male portrete iz gipsa ki so visoki komaj 13 centimetrov, potrebuje umetnik komaj eno uro časa, da je gotov s svojim modelom. Ker so taki portreti zelo poceni, se bo nova moda najbrž hitro razširila. Portret stane le okrog 12 kron.

• **Cigani so napadli 18. m. v obliki Hasche na Selmorazsko vojnega dela.** Pokliti so se denarja in zobežali. Neki delavci, ki je bil v hili zini ter videl vse dogodke, je obvestil orožništvo, kojemu se je posrečilo ujeti roparje s plenom vred. Poštali sel je smrtno nevarno ranjen, ker ga je nek cigan obstrl s samoljescem, drugi ga pa močno udaril s kolčem.

• **Poljščina namesto latinščine v cerkvi.** Poljska sekta Marjavitov v kraljestvu Poljskem uvaža v svoje bogoslužje poljščino namesto latinščine. V Varšavi je bilo pri polaganju temeljnega kamna za novo cerkev v navzočnosti 20.000 oseb in šest marjavitov duhovnikov za poljsko bogoslužje.

150 MILJONOV KR. VARSČINE

omogoči, da je edino ta banka najdeni prostor za Vas denar. To je ena izmed najmočnejših bank v Združenih državah in ima več nego 73.000 vlagateljev. Posiljamo denar na vse strani sveta.

The Cleveland Trust Company
Urad na St. Clair & E. 40.
A. L. Assmus, Manager,
Urad v Collinwood,
Collinwood, O.
F. H. Houghton, Mgr.

ALBERT KROECKEL
Zavarovanje proti ognju.
1486 Addison Rd.
Oba telefona.
Se priporoča rojakom.

ST. CLAIR LEKARNA.
THEODORE CRBAN, lastnik.
5602 St. Clair Ave.
Priporoča svoje.
Zdravilo za kri (Blood Medicine), ki očisti kri in prepreči razne bolezni.
Cena 75c.
Kupite ga za polkusa!

Novo slovensko slaščičarna
Geo. Boštjančič
6010 St. Clair Ave.
Ima polno zalogo slaščic, cigar in tobaka.
Sladoled. (Ice cream).
Se priporoča rojakom.
Glejte na lično številko.

PAUL L. HENIG
5815 St. Clair Ave.
Trgovce z različno drobnarijo. — Prodaja smokve in cigarete tu — in nizozemskega izdelka. Zaloga tobakov in igralnih priprav. Izdeluje najboljšo smokvo po raznih cenah iz lastnega tobaka. Prodaja sladoleda in okrepilnih pijač.

Kose! Kose!
Namenjamo, da smo dobili precejšnje število kos iz Gornje Stajerske. Vsa kos stane samo \$1.50, dokler jih bomo imeli. Manj kot 3 kosade ne pošiljamo na podvzetje. Kdor jih naroči 5, plačamo prevoznino sam.

Dobijo se pri

FRANK KORČE
6202 St. Clair Ave.
In pri Andrej Heferle, 7403
Danison St., Cleveland, Ohio.

ZASTONJ! ZASTONJ!
Nikjer v Ameriki ne morete dobiti tako dober in čist importiran tobak za cigarete in pipe, ali cigare, kakor pri nas. Pošljite nam na eni dopisnici Vse naslov in takoj dobite brezplačno usoro našega tobaka za pipe, ter tudi naš cenik, da se o kakovosti našega blaga prepričate. Vsi rojaki morajo naš tobak poskusiti, da se prepričajo, da je isti res najboljši in najcenejši. Pišite takoj na:

ADRIA TOBACCO CO.
1285-89 Broadway, New York.

na letu 1914 v Budimpešti. Pukleni in opojenosti, ki so krasno pogledali poletje ter se vrli s njo vred obdržati pri zdravju. Ker so opazili, da je bila postala polna s petrolojem, mislili so, da se je Nagy hotel v plačniti sam usmrtiti. Ko pa se je pri priložnosti v hotelu zavedel, je to odločno zavrnil. Vred tega so zaprli Nagyjevo ženo, ki je končno prišla slobodna, rekla je, da se je hotel moza izbežati, ker ji železa s njim v neprestanem prepiru.

• **Nova angleška moda.** Najnovejša angleška ali bolje rečeno londonska moda so portreti in kipi iz gipsa ter reliefi v alupu, vse v miniaturni podobi. Ako se to razširi, pridejo za srednje vrste fotografije in portretne slike. Za male portrete iz gipsa ki so visoki komaj 13 centimetrov, potrebuje umetnik komaj eno uro časa, da je gotov s svojim modelom. Ker so taki portreti zelo poceni, se bo nova moda najbrž hitro razširila. Portret stane le okrog 12 kron.

• **Cigani so napadli 18. m. v obliki Hasche na Selmorazsko vojnega dela.** Pokliti so se denarja in zobežali. Neki delavci, ki je bil v hili zini ter videl vse dogodke, je obvestil orožništvo, kojemu se je posrečilo ujeti roparje s plenom vred. Poštali sel je smrtno nevarno ranjen, ker ga je nek cigan obstrl s samoljescem, drugi ga pa močno udaril s kolčem.

• **Poljščina namesto latinščine v cerkvi.** Poljska sekta Marjavitov v kraljestvu Poljskem uvaža v svoje bogoslužje poljščino namesto latinščine. V Varšavi je bilo pri polaganju temeljnega kamna za novo cerkev v navzočnosti 20.000 oseb in šest marjavitov duhovnikov za poljsko bogoslužje.

Smrten ekok iz avtomobila. Dne 12. maja je skočil 3letni Josip Marguš v biftali postaje Springfield iz nekakega avtomobila kljub reanim o pomoinu vrnega voznika, da bi ka zaoval dva mlada pavla, ki sta vanj metala kamenje. Pri tem je tako nevarno padel, da si je razbil hrbtanj in je dva dni nato umrl vsled poškodb.

Hrvaško.

Umor. Posestnik Nikolaj Rajek mu v Poljani pri Ivanč Gradu na Hrvaškem so bližnji opredelili nagajali, da se ni mogel posluževati vseh lastniških pravic. Zato jih je hotel pri sodišču, ki je kmalu tudi obsodil v primerne kazni. Ti so se pa maščevali. Ko je Rajek jedel skodi vas šampirovo, kjer so ti kmalu doma napadli so ga in toliko časa preteptali, da je izdihnil.

• **Velikokaraska propaganda v Bosni.** V binjaški okolici in v Hercegovini razširjajo na tisoče oclivce, ki hulaško na ustajo proti Avstriji. V Kojaknici so bili nabiti po hišah sledeči letaki: Bratje, Srbi! Tudi v Kojaknici se morate prebujati iz teških sanj. Pokazimo, da smo aložni arhaki bratje s močno pestjo in z junakiškim srcem v pravi. Zato doli z njim, ki ni Srbi Zemlja ogojena s srbsko krvjo mora biti srbska in le Srbi Nato navaja okle imena več vaščanov in jim grozi, da jih polije, če se ne porjijo. Sokaki, izpametujte se. Bodimo združeni arhaki bratje v združeni Srbiji s geslom: "Življa Srbi! Življa kralj Peter! Že plaola srbska zastava!"

• **Srbija se oborožuje.** Srbija oborožuje iz Srbije Kragujevac. Od tu se da operirati proti sandaški teozni. Kot trdnjavi ima Kragujevac pomen samo, če bo šlo proti Avstriji.

Izgnana urednika. Urednika madžarskega lista "Tengerpart" na Reki, Fodor in Murai, sta v tem časopisu so dolgo napadala Reko in njene prebivalce, tako da je rasil proti njima jeza in sovratvo. Ko je pa v kratkem izšel članek o reških senah in dekletih, ki jim odreka vsako čast in postojeno, ter se je tam obetalo, da bo list uveljal moralo med tem delom prebivalstva, nastal je vihar. Župan je moral sklicati občinsko sejo, na kateri se je sklenilo, da se Fodor in Murai izsena. Prvi se je priložil proti sklepu, drugi pa nišel v Opitjo. Ko se je vrnil, napadla ga je množica na postaji in da ni moč streljati, bi se mu bila slaba godila. Policija ga je vzela v svoje varstvo in ker je med tem prišla rešitev. Podoroze pri tožbe, ki je bila odbila, izgnali so tako oha Madžara.

• **Madžarski strahovi.** Vseled ovašiva hrvaškega bana Raucha je tudi ogrska vlada začela verovati v pan-slavistično zaroto. Na ukaz ministrstva notranjih del so okrajne predstojništva v Budimpešti neprilakovano izvrila hitne preiskave pri vseh alovalkih arhaki, čeških in poljskih družtvih, ne da bi bila našla najmanjši sumljivost. Sedaj bo grof Andrasy zopet mirno spal.

• **Prebivalstvo Hrvaške in Slavonije je znatno koncem leta 1906 2.592.969 duš.** Od teh jih je bilo v županiji Heko-kraški 216.934, v modrudsko-reški 233.746, v sagraški 511.865, v varaždinski 254.641, v požeški 255.046, v virovaški 237.732 in v uremaki 968.353. Zagreb ima 72.899 prebivalcev, Varaždin 13.353, Osijek 27.652, Zemun 16.388.

Nov vrs študenec, ki odkrili v Lindbegu na Hrvaškem. Voda priha 750 metrov globoke iz zemlje in je gorke 30 stopinj Celzija. Rudnaki novi ima veliko v sebi.

Deset dni pozneje je prišla grofica Maria na otok Čres k Antonsu Radetiču. Anica je zavrla od radosti in je padla v naročje. Maria je dolgo jokala, spustila glavo na hčerino ramo. Jela je je proslila, naj se jokate, in pripovedovala grofici, kako sta se ona in Anton od čuda desetkrat prekršila, ko ju je Anica zbudila okoli dveh po polnoči. — Anica je hitro pisala v Trst, kaj ji je govoril baron Spanga, kako se je prestrašila in pobegnila na otok Čres. Prošla je v listu maler naj blagoslovi njeno ljubezen, ker ona bi ne mogla živeti brez Toneta, in naj ji oporči, da je pobegnila iz bile pri sv. Domitika. Na kraju pisma je vprašala: "Mila mama, kako bi jaz živela brez tebe?" — Grofica ni mogla izgovoriti, da je dobila pismo, iz Trsta, kjer je ležala teta na smrtni postelji. Ko je leto upremljala k grobu in urenila nekatere reči, je hitro odpotovala. Teta ji je zapustila vse imetje. Maria sedaj ni imela nikogar na živnem svetu razen Anice. Vsa niti, ki so jo nagnile s svetom, so se naglo pretrgale. Izpila je celo gorke čašo nesrečne ljubezni in ni hotela uletiti Anice avoje deteta. V vrsti svoje Anice se je nadejala najti utrošeno, naju problemu sreč in našla je to tutebo. — Maria ni nikdar ved govorila s baronom Spango, tudi pisala mu ni. Vse je prodala, kar je imela o kolj Glavine, pridala Radetiču hi in štiri lepe sobe, kumila polja in gozde na otoku, ovršila Toneta od

• **Framazon se spravi s Bogom.** — "Hrvaška Sloboda" piše, da je znano, da se je mnogo govorilo o framazonstvu in dnu umirajo hrvaškega zoologa, vseučiliškega profesorja Spire Brnšine. Govorilo se je celo, da je mojster prostozidarske lože hrvaške. Začelo in hvaljevredno pa je, da je malo pred smrtjo zaprosil za spovednico in se tako pomiril z Bogom preostli na drugi svet.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

na letu 1914 v Budimpešti. Pukleni in opojenosti, ki so krasno pogledali poletje ter se vrli s njo vred obdržati pri zdravju. Ker so opazili, da je bila postala polna s petrolojem, mislili so, da se je Nagy hotel v plačniti sam usmrtiti. Ko pa se je pri priložnosti v hotelu zavedel, je to odločno zavrnil. Vred tega so zaprli Nagyjevo ženo, ki je končno prišla slobodna, rekla je, da se je hotel moza izbežati, ker ji železa s njim v neprestanem prepiru.

• **Nova angleška moda.** Najnovejša angleška ali bolje rečeno londonska moda so portreti in kipi iz gipsa ter reliefi v alupu, vse v miniaturni podobi. Ako se to razširi, pridejo za srednje vrste fotografije in portretne slike. Za male portrete iz gipsa ki so visoki komaj 13 centimetrov, potrebuje umetnik komaj eno uro časa, da je gotov s svojim modelom. Ker so taki portreti zelo poceni, se bo nova moda najbrž hitro razširila. Portret stane le okrog 12 kron.

• **Cigani so napadli 18. m. v obliki Hasche na Selmorazsko vojnega dela.** Pokliti so se denarja in zobežali. Neki delavci, ki je bil v hili zini ter videl vse dogodke, je obvestil orožništvo, kojemu se je posrečilo ujeti roparje s plenom vred. Poštali sel je smrtno nevarno ranjen, ker ga je nek cigan obstrl s samoljescem, drugi ga pa močno udaril s kolčem.

• **Poljščina namesto latinščine v cerkvi.** Poljska sekta Marjavitov v kraljestvu Poljskem uvaža v svoje bogoslužje poljščino namesto latinščine. V Varšavi je bilo pri polaganju temeljnega kamna za novo cerkev v navzočnosti 20.000 oseb in šest marjavitov duhovnikov za poljsko bogoslužje.

Smrten ekok iz avtomobila. Dne 12. maja je skočil 3letni Josip Marguš v biftali postaje Springfield iz nekakega avtomobila kljub reanim o pomoinu vrnega voznika, da bi ka zaoval dva mlada pavla, ki sta vanj metala kamenje. Pri tem je tako nevarno padel, da si je razbil hrbtanj in je dva dni nato umrl vsled poškodb.

Hrvaško.

Umor. Posestnik Nikolaj Rajek mu v Poljani pri Ivanč Gradu na Hrvaškem so bližnji opredelili nagajali, da se ni mogel posluževati vseh lastniških pravic. Zato jih je hotel pri sodišču, ki je kmalu tudi obsodil v primerne kazni. Ti so se pa maščevali. Ko je Rajek jedel skodi vas šampirovo, kjer so ti kmalu doma napadli so ga in toliko časa preteptali, da je izdihnil.

• **Velikokaraska propaganda v Bosni.** V binjaški okolici in v Hercegovini razširjajo na tisoče oclivce, ki hulaško na ustajo proti Avstriji. V Kojaknici so bili nabiti po hišah sledeči letaki: Bratje, Srbi! Tudi v Kojaknici se morate prebujati iz teških sanj. Pokazimo, da smo aložni arhaki bratje s močno pestjo in z junakiškim srcem v pravi. Zato doli z njim, ki ni Srbi Zemlja ogojena s srbsko krvjo mora biti srbska in le Srbi Nato navaja okle imena več vaščanov in jim grozi, da jih polije, če se ne porjijo. Sokaki, izpametujte se. Bodimo združeni arhaki bratje v združeni Srbiji s geslom: "Življa Srbi! Življa kralj Peter! Že plaola srbska zastava!"

• **Srbija se oborožuje.** Srbija oborožuje iz Srbije Kragujevac. Od tu se da operirati proti sandaški teozni. Kot trdnjavi ima Kragujevac pomen samo, če bo šlo proti Avstriji.

Izgnana urednika. Urednika madžarskega lista "Tengerpart" na Reki, Fodor in Murai, sta v tem časopisu so dolgo napadala Reko in njene prebivalce, tako da je rasil proti njima jeza in sovratvo. Ko je pa v kratkem izšel članek o reških senah in dekletih, ki jim odreka vsako čast in postojeno, ter se je tam obetalo, da bo list uveljal moralo med tem delom prebivalstva, nastal je vihar. Župan je moral sklicati občinsko sejo, na kateri se je sklenilo, da se Fodor in Murai izsena. Prvi se je priložil proti sklepu, drugi pa nišel v Opitjo. Ko se je vrnil, napadla ga je množica na postaji in da ni moč streljati, bi se mu bila slaba godila. Policija ga je vzela v svoje varstvo in ker je med tem prišla rešitev. Podoroze pri tožbe, ki je bila odbila, izgnali so tako oha Madžara.

• **Madžarski strahovi.** Vseled ovašiva hrvaškega bana Raucha je tudi ogrska vlada začela verovati v pan-slavistično zaroto. Na ukaz ministrstva notranjih del so okrajne predstojništva v Budimpešti neprilakovano izvrila hitne preiskave pri vseh alovalkih arhaki, čeških in poljskih družtvih, ne da bi bila našla najmanjši sumljivost. Sedaj bo grof Andrasy zopet mirno spal.

• **Prebivalstvo Hrvaške in Slavonije je znatno koncem leta 1906 2.592.969 duš.** Od teh jih je bilo v županiji Heko-kraški 216.934, v modrudsko-reški 233.746, v sagraški 511.865, v varaždinski 254.641, v požeški 255.046, v virovaški 237.732 in v uremaki 968.353. Zagreb ima 72.899 prebivalcev, Varaždin 13.353, Osijek 27.652, Zemun 16.388.

Nov vrs študenec, ki odkrili v Lindbegu na Hrvaškem. Voda priha 750 metrov globoke iz zemlje in je gorke 30 stopinj Celzija. Rudnaki novi ima veliko v sebi.

Deset dni pozneje je prišla grofica Maria na otok Čres k Antonsu Radetiču. Anica je zavrla od radosti in je padla v naročje. Maria je dolgo jokala, spustila glavo na hčerino ramo. Jela je je proslila, naj se jokate, in pripovedovala grofici, kako sta se ona in Anton od čuda desetkrat prekršila, ko ju je Anica zbudila okoli dveh po polnoči. — Anica je hitro pisala v Trst, kaj ji je govoril baron Spanga, kako se je prestrašila in pobegnila na otok Čres. Prošla je v listu maler naj blagoslovi njeno ljubezen, ker ona bi ne mogla živeti brez Toneta, in naj ji oporči, da je pobegnila iz bile pri sv. Domitika. Na kraju pisma je vprašala: "Mila mama, kako bi jaz živela brez tebe?" — Grofica ni mogla izgovoriti, da je dobila pismo, iz Trsta, kjer je ležala teta na smrtni postelji. Ko je leto upremljala k grobu in urenila nekatere reči, je hitro odpotovala. Teta ji je zapustila vse imetje. Maria sedaj ni imela nikogar na živnem svetu razen Anice. Vsa niti, ki so jo nagnile s svetom, so se naglo pretrgale. Izpila je celo gorke čašo nesrečne ljubezni in ni hotela uletiti Anice avoje deteta. V vrsti svoje Anice se je nadejala najti utrošeno, naju problemu sreč in našla je to tutebo. — Maria ni nikdar ved govorila s baronom Spango, tudi pisala mu ni. Vse je prodala, kar je imela o kolj Glavine, pridala Radetiču hi in štiri lepe sobe, kumila polja in gozde na otoku, ovršila Toneta od

• **Framazon se spravi s Bogom.** — "Hrvaška Sloboda" piše, da je znano, da se je mnogo govorilo o framazonstvu in dnu umirajo hrvaškega zoologa, vseučiliškega profesorja Spire Brnšine. Govorilo se je celo, da je mojster prostozidarske lože hrvaške. Začelo in hvaljevredno pa je, da je malo pred smrtjo zaprosil za spovednico in se tako pomiril z Bogom preostli na drugi svet.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

• **Orkan v Inoststvu.** Dne 22. m. m. je divjal vihar po Tirolskem. V Inoststvu je napravil veliko škodo na drevesih in strehah. V Hallu je podrl vihar na neki hišni streho, v Jenbachu pa še eno krasno hišo. Telegrafna sveta med Maa-kovom in Danjem je pokončena.

• **Zagreb 23. m. m.** v jutranji se tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame. Na tilihi opet vilihi dim in plame.

na letu 1914 v Budimpešti. Pukleni in opojenosti, ki so krasno pogledali poletje ter se vrli s njo vred obdržati pri zdravju. Ker so opazili, da je bila postala polna s petrolojem, mislili so, da se je Nagy hotel v plačniti sam usmrtiti. Ko pa se je pri priložnosti v hotelu zavedel, je to odločno zavrnil. Vred tega so zaprli Nagyjevo ženo, ki je končno prišla slobodna, rekla je, da se je hotel moza izbežati, ker ji železa s njim v neprestanem prepiru.

• **Nova angleška moda.** Najnovejša angleška ali bolje rečeno londonska moda so portreti in kipi iz gipsa ter reliefi v alupu, vse v miniaturni podobi. Ako se to razširi, pridejo za srednje vrste fotografije in portretne slike. Za male portrete iz gipsa ki so visoki komaj 13 centimetrov, potrebuje umetnik komaj eno uro časa, da je gotov s svojim modelom. Ker so taki portreti zelo poceni, se bo nova moda najbrž hitro razširila. Portret stane le okrog 12 kron.

• **Cigani so napadli 18. m. v obliki Hasche na Selmorazsko vojnega dela.** Pokliti so se denarja in zobežali. Neki delavci, ki je bil v hili zini ter videl vse dogodke, je obvestil orožništvo, kojemu se je posrečilo ujeti roparje s plenom vred. Poštali sel je smrtno nevarno ranjen, ker ga je nek cigan obstrl s samoljescem, drugi ga pa močno udaril s kolčem.

• **Poljščina namesto latinščine v cerkvi.** Poljska sekta Marjavitov v kraljestvu Poljskem uvaža v svoje bogoslužje poljščino namesto latinščine. V Varšavi je bilo pri polaganju temeljnega kamna za novo cerkev v navzočnosti 20.000 oseb in šest marjavitov duhovnikov za poljsko bogoslužje.

Smrten ekok iz avtomobila. Dne 12. maja je skočil 3letni Josip Marguš v biftali postaje Springfield iz nekakega avtomobila kljub reanim o pomoinu vrnega voznika, da bi ka zaoval dva mlada pavla, ki sta vanj metala kamenje. Pri tem je tako nevarno padel, da si je razbil hrbtanj in je dva dni nato umrl vsled poškodb.

Hrvaško.

Umor. Posestnik Nikolaj Rajek mu v Poljani pri Ivanč Gradu na Hrvaškem so bližnji opredelili nagajali, da se ni mogel posluževati vseh lastniških pravic. Zato jih je hotel pri sodišču, ki je kmalu tudi obsodil v primerne kazni. Ti so se pa maščevali. Ko je Rajek jedel skodi vas šampirovo, kjer so ti kmalu doma napadli so ga in toliko časa preteptali, da je izdihnil.

• **Velikokaraska propaganda v Bosni.** V binjaški okolici in v Hercegovini razširjajo na tisoče oclivce, ki hulaško na ustajo proti Avstriji. V Kojaknici so bili nabiti po hišah sledeči letaki: Bratje, Srbi! Tudi v Kojaknici se morate prebujati iz teških sanj. Pokazimo, da smo aložni arhaki bratje s močno pestjo in z junakiškim srcem v pravi. Zato doli z njim, ki ni Srbi Zemlja ogojena s srbsko krvjo mora biti srbska in le Srbi Nato navaja okle imena več vaščanov in jim grozi, da jih polije, če se ne porjijo. Sokaki, izpametujte se. Bodimo združeni arhaki bratje v združeni Srbiji s geslom: "Življa Srbi! Življa kralj Peter! Že plaola srbska zastava!"

• **Srbija se oborožuje.** Srbija oborožuje iz Srbije Kragujevac. Od tu se da operirati proti sandaški teozni. Kot trdnjavi ima Kragujevac pomen samo, če bo šlo proti Avstriji.

Izgnana urednika. Urednika madžarskega lista "Tengerpart" na Reki, Fodor in Murai, sta v tem časopisu so dolgo napadala Reko in njene prebivalce, tako da je rasil proti njima jeza in sovratvo. Ko je pa v kratkem izšel članek o reških senah in dekletih, ki jim odreka vsako čast in postojeno, ter se je tam obetalo, da bo list uveljal moralo med tem delom prebivalstva, nastal je vihar. Župan je moral sklicati občinsko sejo, na kateri se je sklenilo, da se Fodor

"Games - Love"

(Fr. S. Pinčar.)

II.

"Thirty love!" vikne Karla — bliska se nadevala, lica jima rdeča, vsaka misel se pregrinja, vitke postavbe se klanejo in pripogibajo, predzrni skoki na levo in desno, nazaj in naprej...

"Games-love!" zadoni zadnjilj, razsti se povzelo, bliska se je končala s popolnim porokom bratov. Hugo je slabe volje, prosoje se ozre na klopi proti mami. Polkovnik je razumel njegovo žalostno oči in velela Karli, naj igrajo lažje, počasnije. Hugoček na more vtrajati.

Ivan in Karla sta se priklonila mami in nasmehnila, da je hočeta siliti.

"Nataš! ali ne narediva?"

"Prav imate, naj ima Hugo veselje!"

Zopet se je razvila bitka. Hugo je delal, da se mu je znojilo čelo. Vano ko šogo je srečno sprejel s raketom in kmalu se je glasil zmagoviti njegov kifo:

"Games-games..."

Igrali so dalje. Ivan je bil čedalje bolj otrok. Za žogami je skakal, pobiral jih in podajal Karli v bele roke. In kadar se je majhno dotaknil njenega prsta, je prišlo iz njega v njegovo dušo, kakor oni večer pri soncu in Karlinih prstov v strune harmonije tako blazna in tako bogata čustva, da je vselej hitro odmaknil roko, ker se je bal, da ne bi vzdrljal, da ne bi omahnil kot omotičen, in bi mu ne padel raket iz roke.

Karla se je smejala, da je drhtel zlati nasmeh in so se blesteli svetili zobli.

Polkovnica je ukazala odmor.

Ivan se je upel po brezulku in začel krmari enclane, ciklamine in druge gozdno cvetje. Vedno višje je plezal in začel v goste smrečje. Tam je sedel na porok in zlagal cvetje v šopek. Vsakemu cvetu posebej bi govoril skrivnostne reči, v vsako čašico so mu je skrila tih misel, vsakega peclja se je držalo globoko spoštovanje.

Nad njim je šumelo v vrhovih. Čudna godba v prirodi. Neko zvenenje — vse bres odnehanja, skrivnostno šum, kakor bi prihajal od daleč in vendar je bilo kot nad njim, par sešujev nad njegovo glavo. Vstajale so majni, sploščene so se ideje, njegov pesniški duh ga je gnal s močeno silo, da potegne list papirja iz šopa in da začne pisati. Zdelo se mu je, da bi bil vsak stih doletel, da bi bile besede godba, sama harmonija. Še malikni st ni upal, da bi čital sebe v tem trenutku pesnikom. — Ne, nikdar! Pesnik je narava, on samo orodje. — Kar potiska naš, aren naj ne nadevajo ude, misli nabrane po prahih folijah, naj zapodi v temne kamre, pri njem naj bodo samo pristne, ki kijejo iz vsakega cveta, ki se mu je šumenja v drevenih vrhovih vstajalo na glavo, da se kar kopije v njih. Same njo naj nastavi, are naj udre in s roko naj seže za ped daleč in kar prime, vse — vse je posejano.

"Gospod profesor!"

In že drugi glas je zaklical glasno:

"Gospod profesor!"

Ivan se je zganil, kakor bi ga kdo nenadoma potresel za rame.

"Kifelo me!"

Ročno je vatal — pa mu ni bilo žaliko. Vsej se eno uro, ali dve naj bi ni miroval. So trenutki, ki so tako polni in plodni, da se za večno kenna, če jih ne porabiš. Zakaj nič več se ne vrnejo.

Ivan pa je moral iti.

Gospo se je globoko priklonil, poljubil roko in položil pred njo zbrano čevljo. Ko ga je spustil iz roke, je zardel po celim licu. Vse mu je očitalo, da je s tem dejanjem zlagal, grdo zlagal. Niti najkrajša misel ni bila posvečena niti takrat, ko je spletal šopek, in vendar je popletel vanj vso gorjoto svojega srca, vso tihata visoko čustva, ki jih ni upal dati drugam kakor v neokrunjeno cvetno kraljico. In ti naj bi govorili Karli: Na, tvoja so, samo tvoja, nazaj čašice in izpiji jih. Duša jih bo vesela.

Bojevniki so stopili vsvoili na bojišče. Ivan je imel sedaj za tovarnika Hugona. Ali ni se branil, kakor bi se bil laško. Rdeče žoge je padel brez mreže, da so se kar same povile na Karlin raket. Zdelo se mu je, da vsaka žoga nese Karli porok, da ga zopet vauka vrne in da bi bil ne srečen, če bi žoga sgršila svoj cilj, kakor je bil nebrečen, ko je čepel ležal pred mamjo. In ko se je dogodilo, da je petnajstkrat skotila žoga preko mreže s njegovega raketa na Karlin in zopet nazaj, tedaj sta pliskali Emil in polkovnica, ker sta tako smetna igralca. Njemu pa je srce pliskalo, ker je dobro vedel, da sta sicer spretna igralca, pa ne v tennisu. To je bila druga igra. To je bil pogovor, pravi ljubezenski pogovor, in žoge so bile resne besede, vse kipeče od tihga ognja. —

Vražali so se.

Brata sta prišla Karlo za roko in šla ob njej. Ivan je spremljal mamjo in tette. Polkovnica mu je pripovedovala, kako vrgla otroka, kako njo na Rošica pise še dve črki in tri številke, kako se je hui trda podila silno Leonu, ker so imeli zela strogega profesorja — in dalje brez konca in kraja. Ivan je poslušal s vso dostojnostjo, ponosnostjo. Ali Karla smeh je domel vnose, in tega je silila nemožno bolj nego pripovedati skrbno, da je šumenja Karlinih čevljev.

kov se mu je zdelo, da odmeva tisočkrat več poezije, kakor opoldanšna vroča skrit materina. —

Pri večerji je sporečli polkovnik, da jih drugi dan poseti poročnik pl. Dovič.

"Gospod profesor, jutri se udarite na tennisu!"

"Me jako veselil," odvrne Ivan in pogleda skrivaj Karlo.

"Ah, poročnik pl. Dovič igra izbori! To bo veselja!"

Karla je izrekla s veliko radostjo list stavek, s tako radostjo, da je bil Ivan žalcosten.

Vatali so od mize. Karla mu je sejala priročnik v roko in ga smehljaje pogledala ter rekla: "Jutri, jutri bo boji!"

Ivan je odšel po stopnicah, kjer je imel udobno sobo za stanovanje. Prihajal je luč, vzel pol papirja in svilenk. Dva stha je zapljal, več ni mogel. Tako burno so kipele čustva v njem, da je moral nehati. Upilnih je luč in šel-vun pod milo nebo.

Pred avzadami so bili raztegnjeni leni in teški oblaki. Iz vrha sosednjega hriba je kipele sopara, kakor bi se kadila kopa.

Ivan je šel s počasnimi, tihiimi koraki na vrt. Sedel je pod veliko lipo na zeleno klop in se naslonil ob deblo. V gradu so bila okna salona razsvetljena.

"Morda Karla zalgra."

Te misli se je silno razveselil. Čakal je in prisluškval, kakor bi se moralo zgoditi kaj velikega. Njegovo srce je plulo v visokih valovih.

"Mama, oblaci se! Jutri bo dež!"

Pri odprtem oknu je spomnil Karle. Medto konture na belih gardinah so prišle o njeni postavi.

Siljal je glas mame, ali besedi ni razumel. Naenkrat je rahlo zakakljaj. Ko je siljal svoj glas, se je prijel za ustnice. Tako se je prestrašil.

Ali ni pretekla minuta, ko je zadonel klavir. Beethovenova soneta.

Ivanu je začelo vrtipati v senecih.

Karla ga je čula. Sedaj odgovarja njegovemu glaslu.

In zopet je krog njega v temni noči posrebrila luna tih poljano, in zopet je prisluškval oni kipeči molitvi drobnega glasu in silni hreštanje v divjem vrtnicu viharja.

Ivana je vleklo s močeno silo.

Vatal bi bil najraje in hitel v salon, pokleknil pred Karlo in ji poljubil roko in bi ji rekel na glas pred vsemi: Karla — jaz te ljubim... Ali hitro se je zhal te misli. Ko so njegove ustnice zašepetale te besede, so se sramoval samega sebe. Ne, tega ji nikoli ne reče! Kdor to govori in to prisega — ta govori prane besede, ta laže. Ljubezen pravi in iskrena govori gorvico, za katero doleže ali besedi. Ona se pretaka na žarkih očeh, dotika se s mehikimi krili duše, toni se v ognju srca — in molči.

Karli je govoril o ljubezni toliko, kakor se nikomur na svetu. — Z oči, s smehom, v igri, na strunah — povsod in vselej.

In temna je bila noč, pa je Ivan natančno videl njen smehljajoči se obraz, vsako gubico krog ustnic je videl, in oči so bile pred njim, da bi jih naslikal s barvo.

Ivan je zasneljal, glava je slonela ob deblo lipe, nad njim je plul kenti — personifikacija vseh idej, združenih in silnih v eno veliko dušo, ki je bivala v telesu Karle. —

Pozno je odšel s vrta. Ko je legel, se je še živo domislil Karlinega zadnjega stavka: "Jutri, jutri bo boji!"

Uganil je svečo.

Skoti napoli odprto okno je odmeval samolik — zategnjeni glas ubarice: "Tee-veem-tee-veem."

III.

Točno opoldan je prišel poročnik Rudolf pl. Dovič. Ivan je dopoldne tri ure počeval. Nato je vzel knjigo in šel na vrt pod lipo. Karla je sedela tam. Ivan se je razveselil. K njej bi bil stopil in jo prijel za roke ter ji povedal, da je preteklo polnoletnosti, odkar je ni videl. Ali Ivan tega ni storil. Še sesti bi se ne upal, da ga ni povabila Karla. Ko mu je prijazno rekla, naj sede, pridružil se ji je na zeleni klopi, pa prav daleč od nje, čisto na konec klopi. Ivan ni vedel, kaj bi govoril. Frak se je sramoval, od srca se ni upal govoriti in zato se je vtopil v tenke, prozorne prste Karline, ki so drhteli nad belim vezanjem.

"Jaz sem že dve uri tukaj. Ne vem zakaj, ali tako prisrčno mi je, če sem sama takole v them vrtu in nad mano ta skrivnostni šum — poslušajte —" Karla je nehala vesti in okrenila glavo postrani ter gledala v lipo — "da bi sedela in sedela in počakala — pravzaprav prislanjala v večnost."

"Prav tako se godi meni, gospica. Pač, narava, čista in svobodna narava! Kdor nima zanj misla, ni spoštovanja vreden človek!"

Karla se je za trenutek vanj ozrla. Ivan je zopet molčal. Z lipe je priplisala pika-polonica in sedla na belih Karlin predpasnik.

"Jo vidite?"

"Sreča!"

"Pika-polonica se je izprehodila po beli tkanini, obstala na žlikah in počasi — dvakrat je polskusila — razpela krila ter obletela v krogu Karlinog glava, potem pa odjadrala naravnost preko ograje. Karla in Ivan sta gledala za njo.

"Na, sedaj mi je užla sreča!"

"Saj jo je prinesla in pustila pri vas!"

Karla je zrla čez ograjo dalje čez travnike v migljajoči, od sonca razpisljeni vzhod, kamor je izgnila pika-polonica. Kar nenadoma vstane:

"Poglejte, gospod profesor, Rudolf jiha po časi!"

Roko je vstavljal in v drobnih pr-

stom kasala na cesto, kjer se je dvigal majhen oblak, pred katerim je bežal vranev v lepem diru.

Ivan ga ni precej zapasil.

"Ali ga vidite?"

"Ne, gospodična!"

Karla ga je prišla za roko in vedla k ograji.

"Poglejte, tam-le, sedaj se je akrlil za oni veliki hrast — no sedaj, ga vidite?"

Karla je izpustila njegovo roko.

"Da, sedaj ga vidim!"

"Ah, kako lepo se je!"

Naslonila se je na ograjo in gledala nepremično za jezdecem, ki se je čedalje bolj blizil, graditju Lovkica. Nobene besede ni več izgovorila.

Ivan je stal za njo in je tudi gledal jezdecu. Ko ga je Karla prišla za roko, je vstrepetala in se razveselila njegova duša. Ali sedaj je gledal to črno liso, ki se je blizila po česti: zdelo se mu je kakor amaj, kakor črni vrani, ki leti k pogrebu njegove srece. Naenkrat, kakor bi sunil s neokorno roko med strune, naenkrat si je domislil, da Karla ni njega prišla za roko, da jo je podala temu črnemu jezdecu. In pika-polonica je prišla h Karli in ji povedala, da se ji blizila sreča in je zletela naravnost tej sreči naproti. Sedaj morda še sedi na grivi konjavi in Rudolf jo gleda ter razume kriljenje njenih peroti, da mu sporoča hrepenenje Karlinega srca.

Ivan je drhtel v duši, začel je, da bi izgubil, odstopil je dva koraka tako tih, da ni zakumel pesek pod nogami in da ga Karla ni zapazila.

Prvile v življenju se je vzbudil v njem tisti strašni disakord, katerega povzroči grabeljiva roka, ki se se v tvoje srce in trga tam iz nje ga nekaj, kar si imenoval svoje, se mo svoje, najljubljeneje na svetu.

In prišla je pika-polonica — zmečkal bi jo, če se vrne, — prišla je povedala, da plove po česti črni vrani, in ta bo odrgal — saj je — iz srca, kar je iskal cela leta in je sedaj našel prav sedaj, pred enim dnem.

Jezdec se je blizil, v solnce se je lesketala sablja. Razločno se je videlo, da se je ozrl proti gradu in pridržal konja.

"Je že tu! Poldmno mu naproti!"

Karla se ni ozrla na Ivana, pustila je vesenje na klopi in bežala v vrta.

Ivan ni šel za njo. Gledal je med gradicami, koder je hitela Karla, in čutil je, da se trga od njega v strašni bolečinski pol srec. Krog ustnic se mu je začrtala bridka poteza. — O, brni se je in izgnil med vrtnim zelenjem.

Pred gradicem je stala gospa polkovnica in gledala po bregu, koder je prihajal Rudolf. Razhajal je, ko je ugledal Karlo, Karla mu je prihitela naproti in mu podala roko, potem pa prišla na levi strani konja za povodce in v korakala s njim. Na dvorišču ga je sprejel stari "kanonik" Lovrenc in odvedel konja v hlev.

V grajkem stolpu je udarilo klavirno na zvonec dvajset.

"Jako točno, gospod poročnik! To je lepo!"

"Čisto navaden vojak, milostna! O, bljubli sem ob dvajsetih!" Poročnik je potegnil uro in pogledal nanjo.

Vsa grajska družba se je abrala krog njega. Vsakega je pozdravil poročnik s pravim kavalirskim smehljajem, za vsakega je imel sladko besedico, fino in pripravno, kakor bi jo iskal za dotično osebo.

"Takoj gremo k mizi!"

"Samo en trenutek, milostna, saj mo en majhen trenutek, da se otresem prahu!"

"Saj res! Oprostite, da nisem že prej vrela. Mici, Franca, Mareta, — brž, brž kričate, da ostanite prah go-spodu poročniku!"

Tri služkinje so prihitile.

Krog vogla je prišel filozof Ivan.

"Sedaj smo vsi! Takoj v obednico! Poglejte, gospod profesor, kako je gospod poročnik točen! Kakor ura!"

Ivan je mirno in dostojno pozdravil priselca. Ali pl. Dovič mu je pokazal, dast s najtnejšo poanto, da je Ivan vendarle plebejec in hlapec.

Ivana je zgrabil ta odzdrav. Zakaj predobro ga je umel. Ostal je zadaj za družbo in počasi, s težko nogo šel po stopnicah. V grlu se mu je nekaj otlo, kakor bi zastajal griljača očistnega kruha, za katerega ponoja plebeje glavo — visoki gospodi — Vkrliknil bi bil, pest bi dvignil — ali potajil se je, sam sebi je stopil za vrat in ponizno sedel za mizo, kamor so mu velili.

Obed je minil.

Ivan ni izpregovoril petih stavkov. Vse je šumelo in se vrtilo krog poročnika, ki je bil eleganten zabavnik. Ivan je molčal, dviglop se je smejal po stili, trkal je kakor avtomat.

Trikrat, samo trikrat se je med obedom ozrla vanj Karla. Ivan se je tudi ozrl. Pogledala ga je prvič. In tedaj je čutil, da se ga je doteknila umetniška Karlina duša. Zadenelo je v njegov jaz, kakor napulimolka harmonija. Prav gatanke je čutil, da mu ta duša klice: "Samo ti me razumeš! Ta me zabavlja, razume me ti —" In mislil je, da ga te oči prosijo, naj bo vesel, naj si zakrije globoke misli in naj hodi mirno in veselo vsakdanje pešpotice, kakor drugi.

Ivan se je razveselil misli in se je veselo nasmehnil.

In pogledala ga je drugič.

V njenih očeh so se svetile rahle, vtižne meglice, lice je zardelo, porjavila si je nanosnik — vse sardila ameha. Poročnik je povedal imeniten doviti.

Tedaj se je Ivan ustrašil Karle. Bolj široko je odprl oči, to je bil "znamenad". Ta klasični pre — znenkrat bres gloriole! Vzkliknil je: O, braz, kakor jih srečavam na ulici, zmečkal da jih moram odtrati s kometa. Ne, ne, ne, ali se ni to nje-

va Karla, njegov ideal... Navadna tem noč in ga utel, da ne bo zaslepi pumka, h kateri stopi človek, če je silidat dalje, kakor od ut do sleden, dobre volje, jo včepine v lice, postne — se ne njeni jezici, ognre haveleki in — Ali ni mogel, ni smel. Naprej! Se gre mirno svoje pot...

In tedaj je sodel, popolnoma pre-prijan sodil, da mu je Karla rekla s njim — — In če omagala, morala očmi. Ne bodi atien! Si filster, kali? Veseli se, lej ga bedaka, kaj bomo večno igrali in čutili sonate? Tako so mu očitalo tiste od ameha solane oči; in kljub temu je Ivan imel trdno vero, da mu je to rekla le tista navadna snov, iz katere je vsak človek, tista, ki se plati tako nisko po zemlji, po trebuhu v prahu kakor živa.

Njegova duša pa je še vedno čutila blizino velike in visoke notranjosti. Ki kraljuje v Karli.

Vatali so.

"Mademoiselle Charlotte."

Poročnik je prošil za en komadič na klavirju, preden gređo spat.

Tedaj se je ozrla Karla tretje. V njenih očeh se je nekaj zresnilo, kakor svetel dan je bila njihova luč, in kakor očenj je zagorelo, kakor meč kerubov: Ne, v ta tempelj-pa ti ne greš! Tja gre-samo on, ki me razume!

Karla je šla trdo mimo Ivana, da se ga je doteknilo roko. Ivan bi bil predal prednjo, razkrilil roke in vzkliknil: Zahvalim te, da čuvaš svetstnje, da jih ne mečeš na cesto — zahvalim te, Karla, ti si mogočna, ti si dobra; ti si — vse.

Poročnik je stopal vesel po salonu.

"Gospica, če smem prositi, kaj vseleaga!"

"Stajrja zate," je zamrmral za vogalom Ivana. Njegovo srce je bilo nemirno. Stal je in držal s tresočo roko za platnice zapetane knjige, kjer bo izvedel, ali je njegova vera prava, ali je bila prazen fantom — ali Karla oskrni svetstše umetnost — ali ga pa brani s močenoostjo svoje duše.

"Drum — drum — drum —"

Ivan se je tresel.

"Drum — ha-ha — drum — ha-ha!" Ivana je obilvala zona. Torej tudi to — tudi to mu živjuje! V tempelj lepega in čistega je zavleda človeka s blatinli nogami — — To ni u metnost, to je spaka, škandal — to je za groš — godec v kmečki zgnarni — —

Poročnik je hodil v taktu, ostroge so polvenčkavale. Ivan je siliskal krog, v leht so mu drhtele mislice. H klavirju bi skočil in s asim udarcem razbil vse strune, in iz strun bi spletel bič, da počene s njim najprej izdajavko Karlo in za njo vse druge.

Kar naenkrat nekaj zaploutne.

Ivan je mislil, da je prišla jenna mu za lopod neba in razbila instrument, ki ga je vdinjala Karla najtnejši službi — službi nog.

Karla je vatala — mrklo se je ozrla po sobi — nekoga je iskala. Ona je zaloputnila klavir in hitela od nje ga.

"Na igrišče, na igrišče! Ne igran, ne morem, ne znam!"

Iskala je rokovice, in gledala predse, kakor bi se sramovala. Iskala je rokovice in za vogalom našla Ivana, kateremu se je šarelo lice vesolja. — Hitro ga je pogledala in v očeh je bila ntekočno skesana prošnja:

"Odpusti!"

IV.

Nad cesto, ki vodi na igrišče, je molčala temna tlhota. Nobena bilka se ni spognila v vetru, noben glas se ni odzval v prirodi — kakor bi vse zavzeto čakalo volikega dogodka.

Ivan je šel zadnji v družbi, ki je šetala na igrišče. Prav daleč spredaj je videl belo obleko Karline. Vensih je silil njen smeh. Poleg nje je stopal vitek mož v temni uniformi. Ivan je počasi zaostajal, Leo in Hugo, ki sta šla prej ob njem, sta se zapletla v dijaški pogovor, in čutili je bil kmalu nekaj korakov zadaj.

Ivan se je zamislil. Naenkrat se je začela dolina pred njim širiti, hribi se so odmikali, vsepovsodi se našetajala pusta ravnina in po sredi je tekla prabna, vroča cesta. Ivan je hodil po njej truden. S palico se je opiral in si pomagat brzo dalje. Po čelu so mu tekli curki znoj, pri se se mu dvigale hrepenče. Sklonjeno glavo je večkrat dvignil in pogledal predse po brezkončni ravnini, po razbeljeni česti. In daleč, prav daleč na horizontu, kjer se je nebo nagnilo do ceste in se je njegova vročina strnila s prahom ceste, kakor bi truden človek udaril s čelom ob tla — tam je videl Ivan Karline belo krilo in hitre drobne noge. In takrat se je vselej nagnil naprej, pospešil korak, začel dihati hitreje. To je bila njegova usoda. To je bil smoter njegovega življenja: Naprej po prašni in razbeljeni česti sredi puste ravnine, naprej do tam, kjer se dotika svetloste do poti in kjer hodi s lahkim koraki njegov ideal.

In Ivanu se je zdelo, da je hodil dolgo in urno. Strahoma, pa vendar poln upa je zopet dvignil glavo, pomel si oči, čez katere je silil pot in pogledal proti horizontu. Prepričan je bil, da bo belo Karline krilo še mnogo blize, da je prihitel do njega na dolgo daljavo in da mu kmalu laheko zakliče: Postoj! Počakaj! Truden sem — ne morem več — a vendar moram do tebe.

Pogledal je in še enkrat si je obrislal prašne oči ter se ozrl do horizonta.

Njegov korak je postal truden. Njak klavir je storil, kakor človek, ki obupa in le še kakor stroj drea-pot tleh. Njegovo oko mu je pokazalo faseto razdalje. Še za kosček, za podoben ali bil blizu. In tedaj je že hotel, da lahe v širah ob česti in se nadejal solnce, da lahe jo poudi — —

temen, tako skromen in očuden, da ga je magla v trenutku svetlejša samo pomilovati. Domislila se je prejšnjega dne — bilo je stopila pred njo vzbujena simpatija. In ni se je razveselila. Škoro armirvala se je, zakaj da se je mogla kolikšna razvneti za takega človeka. Zmagali so naenkrat trenutni vikiči sunanosti. Rudolf ji je bil voljoča, kralj, vites — pravi vites in davnih pravilic — in Ivan trubadur, celo narodni trubadur, kateremu je ona prejšnji dan vrgla pest cvetja s balkona, ker je bila slučajno dobre volje. In ko je videla, da Ivan igra čedalje slabše, izpomenila je s letim prirojenim ženskim instinktom, da mu je hudo, da je nebrečen in da jo prosil na kolenih, naj ga ne šali in se zaničuje.

To je vabudilo v njej radost, kakor se zabudi v ženski, ko vidi pred nogoami moža. Njen smeh je bil čedalje razkošnejši: iz njega je donelo naravnost očitanje Ivana, ček, kaj si ti domisljuje, plebejec, revež! Če si sprejel pest miloščine, če si čul prijazno besedo — pa si drameš malikni in domisljati kaj več?

"Games-love" se je glasilo četrtilje.

Družba se je upejala, gospa polkovnica jih je povabila na južno pod smreko. Ivan je šel s družbo k mizi. Vzel je ponujeno griljačo, ispil je vino, pa ni vedel, kaj dela. Karla ga je prezirala. V njem se je začelo nekaj gibati in podirati — njegova duša je trpela nemerno. Smejal so se, radovallj, govorili so glasne dovite, Ivan pa se smela s smehom, ki prihaja skozi jok.

"Kako je zamišljen!"

Karla je izpregovorila sočutno te besede.

"Ba, pravi profesor! On je baš rojen za to! Ljubil mi je rekrut nego profesor. To je impertinentno ljudstvo, žal, da jih ne moremo poslati na kak planet..."

"Gospod Ivan je pesnik," pripomni tetka Emica.

"Pesnik — po domače bi se reklo: na pol nor!"

Nekateri so se zasmejali. Karlo je prešinilo s neljubo bolečino v dušo. Pogledala je v tla in molčala. Tetka Emica je pa rekla jako slovesno:

"Gospod poročnik, to si prepovem!"

Nato se je obrnila in šla naproti Ivanu.

Vadlanje je dolotilo, da igraza Rudolf in Karla proti Leonu in Leonu. Bitka se je pričela.

Ivan se je spomnil prejšnjega dne. Ko je nesel bosonogi deček, ki je biliral žogo, rdeče bombice v klubcu poročniku, zadelo se so mu krave krogle, ki ga zadenejo v srce in ga ubijajo. Zakaj je prihajal ta človek na črnem konju? Zakaj je prišel sedel? — Saj je bil prej tudi tam s njim vred! — Ali je bil on tedaj slep? — Ne, ne! To so puste misli, proež nji! Saj že Karla očino pokazala po koslu, da ji je v umetnosti le on vzor, da edinole njega ljubli. No, ta omiladna zabava, naj bol To je menda pač morda...